

Forhandling

Kirsten Madsen (FP):

Fremskridtspartiet mener stadig væk, at det mindste beløb som gebyr for at få dansk statsborgerskab må være 3.000 kr. Det er i virkeligheden et alt for lille gebyr. Det er faktisk kun det beløb, man betaler for at få navnebevis her i landet. De egentlige omkostninger ved at få dansk statsborgerskab er meget større.

Da lovforslaget imidlertid gør et forsøg på at afbureaukratisere og forenkle den offentlige sektor, så der skabes overensstemmelse mellem forholdene i og uden for Københavns Kommune i forbindelse med afgivelse af erklæring om dansk indfødsret, vil Fremskridtspartiet se positivt på forslaget i den form, det er fremsat.

I øvrigt mener Fremskridtspartiet, at mange af Danmarks problemer kan løses ved at hæve den skattefrie bundgrænse for de personlige skatter, så vi internationalt kan blive mere konkurrencedygtige. Derudover venter Fremskridtspartiet spændt på de oplæg til nye love om stramminger på indfødsretsområdet, som er bebudet af regeringen.

Som sagt vil Fremskridtspartiet se positivt på lovforslag nr. L 103.

Bente Juncker (CD):

I betænkningen over lovforslag nr. L 103 står der, at Centrum-Demokraterne vil redegøre for sin stilling ved andenbehandlingen.

En stor del af gruppen kan tilslutte sig Kristeligt Folkepartis betænkningssbidrag, hvor man siger, at gebyret bør være på 1.000 kr. Et enkelt medlem af vores gruppe vil af principielle grunde stemme for SF's ændringsforslag, såfremt dette kommer til afstemning i salen.

Jeg vil gerne bede ministeren om at komme herop og bekræfte, at når dette lovforslag bliver vedtaget, bliver der ikke administreret efter de 3.000 kr., men efter de 1.000 kr.

Erling Christensen (S):

Jeg var lidt overrasket over den melding, CD's ordfører kom med her. Det var ikke det, vi hørte ved førstebehandlingen, hvor de gav udtryk for, som vi gjorde det fra Socialdemokratiets side, at man først betaler for en vare ved modtagelsen.

Derfor går vores ændringsforslag selvfølgelig også ud på, at først når man har modtaget

beviset for, at man er dansk statsborger, betaler man det gebyr, som ministeren nu har foreslået til 3.000 kr., hvor vi foreslår det nedsat til 400 kr., når varen er leveret.

Jeg kan forstå, at CD mener, at de bemærkninger, Kristeligt Folkeparti har givet i betænkningen, kan ske fyldest, således at gebyret nedsættes til 1.000 kr. Sådan har jeg ikke forstået mulighederne for lovforslags behandling her i Tinget.

Indenrigsministeren (Thor Pedersen):

På det direkte spørgsmål fra fru Bente Juncker kan jeg sige, at jeg har gentagne gange – også ved anden lejlighed – fremhævet, at det er et rimeligt princip, at love og retsregler ændres af et flertal i Folketinget og alene af et flertal i Folketinget. Derfor kan jeg sige, at med dette lovforslags vedtagelse vil gebyret blive administreret ud fra et beløb på 1.000 kr. og ikke 3.000 kr. som anført.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1

forkastedes, idet 11 stemte for, 65 imod; 53 stemte hverken for eller imod.

Ændringsforslag nr. 2

forkastedes, idet 53 stemte for, 64 imod; 12 stemte hverken for eller imod.

§§ 1 og 2

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Anden behandling af lovforslag nr. L 16:

Forslag til lov om ændring af lov om Den Sociale Pensionsfond. (Udvidelse af fondens investeringsmuligheder).

Af socialministeren (Else Winther Andersen).

(Fremsat 27/12 90. Første behandling 16/1 91. Betænkning 21/2 91).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

§§ 1 og 2

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Forespørgsel nr. F 8:

Forespørgsel til sundhedsministeren og socialministeren:

»Hvorledes agter regeringen at sikre tilstrækkelige behandlingsmuligheder, boligforhold, beskæftigelsesmuligheder og fritidsaktiviteter for udskrevne psykiatriske patienter?«

Af Torben Lund (S), Jytte Hilden (S), Birgitte Husmark (SF), Hanne Thanning Jacobsen (SF), Duetoft (CD) og Lis Noer Holmberg (CD).

(Forespørgslen anmeldt 24/1 91. Fremme af forespørgslen vedtaget 30/1 91).

Besvarelse

Socialministeren (Else Winther Andersen):

Folketinget har flere gange gennem de senere år drøftet forholdene for psykiatriske patienter.

Drøftelserne har drejet sig om udviklingen inden for det psykiatriske sygehusvæsen, om opbygning af distriktspsykiatrien og om samordning med socialvæsenet.

Den igangværende omstrukturering af psykiatrien indebærer en mere aktiv behandlingsindsats, der medfører, at de såkaldte asylfunktioner bliver mindre karakteristiske for det psykiatriske sygehusvæsen. I lighed med udviklingen på det somatiske sygehusområde ændres indlæggelsesmønstret og liggetiderne. I stedet udvides det ambulante behandlingstilbud. Det er en gunstig udvikling, og der er enighed om, at den bør fortsætte.

Fra psykiatrisk side er der dog rejst spørgsmål om, hvorvidt yderligere reduktion i sengetallet er forsvarlig. Tallene viser, at vi i Danmark har omtrent det laveste antal senge pr. indbygger i Europa. Betænkkeligheden skyldes, at en reduktion i sengetallet i nogle amtskommuner kan tænkes at ramme de kronisk sindslidende og deres familier på grund af mangel på institutionspladser i en aflastningssituation.

Sundhedsministeren har i anledning af den seneste debat bedt Sundhedsstyrelsens følgegruppe om at komme med en statusrapport. Rapporten giver et overblik og peger selvfølgelig på problemer.

Det har i debatten om de psykiatriske patienters forhold svirret med tal: 400.000 og 50.000. Når vi taler om psykiatriske patienter som målgruppe for psykiatrien, er det ikke 400.000, men 50.000, når de senildemente ikke medregnes.

Den sidste tids debat har navnlig koncentreret sig om en patientgruppe, der antalsmæssigt er ret lille. Sundhedsstyrelsens følgegruppe giver i den netop afgivne rapport et forsigtigt skøn på 400-600 personer, som har svære sindssygdomme, og hvor de eventuelt kompliceres af et alkohol- eller medicinmisbrug. Disse mennesker er, som det omtales i redegørelsen fra følgegruppen, i perioder mindre motiveret for behandling, og det er navnlig dem, der bliver synlige, ikke mindst hvis deres problemer kombineres med hjemløshed. Hvordan vi kan hjælpe disse mennesker, er selvfølgelig et problem.

Da vi i Danmark ønsker at begrænse brugen af tvang mest muligt, er der kun overtalelsen tilbage som udvej for at gennemføre et længerevarende behandlingsforløb. Og hvis det ikke lykkes, kan det ske, at han eller hun falder ud af det psykiatriske behandlingssystem. Dette pro-